

der her skal forstås — og hvad der forstås her, maa naturligvis ogsaa andre Steder i Loven forstås — ved Opholdskommunen. Der staar i 1ste Stykke, at den Trængende skal forføres af Opholdskommunen, naar han umiddelbart, før Trængen til Fattighjælp indtræder, har havt 5 Mars Ophold der, men dette Ord „Opholdskommunen“ maa jo aabenbart opfattes i Harmoni med det 3die Stykke, som siger, at Opholdet ikke bliver afbrudt ved Fraværelse af under 4 Maanedere. Altsaa kommer derved en fingeret Opholdskommune frem, idet en Person, naar han har forladt en Kommune og været borte i 3 Maanedere eller under 4 Maanedere, alligevel vedvarende anses som opholdende sig i Kommunen. I og for sig tror jeg ikke, at der kan være Noget imod, at denne Bestemmelse staar i § 0, men den kommer i Kollision for det Første med andet Stykke i samme Paragraf, hvori der staar: „Har han ikke havt saadant Ophold i den Kommune, i hvilken Trængen er indtraadt, forføres han af den Kommune, i hvilken han sidst har havt 10 Mars Ophold af samme Beskaffenhed. Disse Ord maa efter naturlig Sprogbrug sige, at Trængen er indtraadt der, hvor han opholder sig, og ikke i en fingeret Opholdskommune. Dertil kommer, at hvis man forstaar Opholdskommunen saaledes, at det er den Kommune, hvori Personen har havt længere Ophold, selv om han allerede har været borte derfra i tre Maanedere, maa man forstaa Ordet paa samme Maade paa andre Steder i Lovforslaget, men derved vil man komme i uopløselig Strid f. Ex. med § 26 om Sygehjælp og om den Maade, hvorpaa den skal refunderes, og navnlig med § 45, thi det er dog klart, at har jeg en fingeret Opholdskommune og har stiftet Egendeforhold eller er indtraadt som Lærling i en anden Kommune, er der en Strid mellem de to Ophold, som ikke kan løses. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved § 0, men jeg skal udtale det Haab, som ogsaa blev udtalt af den sidste ærede Taler, at den maa blive vedtagen med de Ændringer, som ere foreslaaede af det ærede 6te kongevalgte Medlem, eller rettere sagt, at disse Ændringer maa blive vedtagne, thi der bliver ikke en Stump tilbage af den oprindelige § 0, naar de blive det. Dette Forslag af det ærede 6te kongevalgte Medlem forekommer mig at være et meget heldigt Mæglingsforslag, og navnlig kan jeg ingenlunde være enig med den ærede sidste Taler (Madvig), naar han kunde ønske at forlade 10 Mars og gaa tilbage til 5 Mars Ophold som hjemlende Forsørgelsesret, idet det netop forekom-

mer mig, at den forlængede Tid, som er foreslaaet her, paa en heldig Maade deler imellem den saakaldte erhvervede Forsørgelse — den Tid, man med Villighed kan fordre til denne — og Fødestedet som Forsørgelsessted. — § 00 blev saa haardt medtagen af den sidste ærede Taler, at jeg ikke skulde være kommen ind paa den, naar jeg ikke netop erindrede, hvad der blev sagt af den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Estrup) igaar, at den var et aldeles nødvendigt Supplement til § 0; det ærede Medlem bestred meget stærkt, at denne Paragraf var i Strid med Forslagets Grundtanke. Det ærede Medlem sagde, som jeg før nævnte, at Forslagets Grundtanke var den, at et Individ skal forføres paa det Sted i en Kommune, hvori han har havt længst Ophold efter sit 18de Aar, det er ogsaa fuldkommen rigtigt, det staar i § 00, 1ste Stykke, og naar man vil holde sig til dette Stykke alene, er ogsaa Paragrafen i Harmoni med Grundtanken; der staar ligefrem, at har den Trængende ikke vundet Forsørgelsessted i nogen af de foregaaende Kommuner, skal han forføres der, hvor han har havt frivilligt Ophold i længst Tid; men denne rigtige Regel ophæves om ikke fuldstændig, saa dog i ganske overordentlig Grad i næste Stykke, som siger, at der kun tages Hensyn til Kalenderaar og kun til Ophold af mindst 8 Maanedere. Denne Bestemmelse ophæver hovedsagelig Reglen i første Stykke; det vil være overmaade let at vise ved Exempler. Jeg vil blot nævne en Ting strax, at naar man tager et Tidrum f. Ex. fra 1ste Mai 1860 til 1ste Mai 1870, er det efter Reglen i Paragrafen et Forsørgelsetidsrum af 10 Aar, men tager man Tidrummet fra 1ste August 1860 til 1ste August 1870 bliver det kun 9 Aar; Tilfældigheden vil der spille en overordentlig Rolle, det kommer an paa, paa hvilken Tid af Aaret en Person har opholdt sig i en Kommune, og ingenlunde om han har opholdt sig der den længste Tid. Jeg har søgt at finde et af de allerjumperste Exempler for at godtgjøre dette. Jeg har tænkt mig, at en Person fra sit 18de til sit 29de Aar uafbrudt har opholdt sig vegelevis i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg; altsaa spørges der: I hvilken af disse Kommuner er han forsørgelsesberettiget. Han har opholdt sig vegelevis i disse Kommuner og skal altsaa forføres der, hvor han har opholdt sig længst. Tænk man sig nu — ja, jeg skal bede de ærede Medlemmer om at se efter i Tidenden, thi det er jo ikke godt at følge — hans Ophold delt paa følgende Maade: